

MEDJUNARODNI UGOVORI

Konvencija o priznanju i izvršenju stranih arbitražnih odluka

Bilješka: - O toj materiji donijete su dosada tri mnogostrane konvencije, i to ženevske od 1923. i 1927. i konvencija potpisana u New Yorku g. 1958. Potpisao ih je (a ženevske konvencije i ratificirao) velik broj država. Stara Jugoslavija ni FNRJ nisu ih potpisale niti su im pristupile. S obzirom na veliku važnost odnosnih propisa za medjunarodnu trgovinu, koja se gotovo redovno podvrgava arbitraži, može se očekivati, da će i naša država pristupiti kojoj od tih konvencija. No i bez toga one su važne za našu izvoznu i uvoznu trgovinu, jer mogu, po složenosti medjunarodnih trgovinskih odnosa, doći do primjene na strane arbitražne odluke u sporovima, u kojima su naša poduzeća makar i posredno interesirana; a to će vrijediti i dalje, u slučaju da naša zemlja pristupi kojoj od njih, za one konvencije, kojima nije pristupila. Iz tih razloga donosimo tekstove svih triju konvencija u prijevodu.

Protokol o arbitražnim klauzulama
potписан u Ženevi 24.IX.1923.

Čl. prvi. - Svaka država ugovornica priznaje, da su među strankama, koje su svaka za se, podložne sudbenosti različnih država ugovornica (valjani) kompromisi kao i kompromisne klauzule,¹⁷ kojima se stranke nekog ugovora obvezuju, da sporove iz trgovачkih ili bilo kojih drugih predmeta, koji se mogu riješiti arbitražom na temelju sporazuma, a koji bi nastali iz tog ugovora, podvrgnu u cijelosti ili djelomično arbitraži, čak i ako se ta arbitraža ima održati u drugoj zemlji, a ne u onoj, čijoj je sudbenosti podložna svaka ugovorna stranka.

¹⁷ U francuskoj terminologiji kompromis (compromis) je ugovor o podvrgavanju arbitraži određenog, već nastalog spora, a kompromisna klauzula (clause compromissoire) ugovor o podvrgavanju arbitraži svih nekih eventualnih budućih sporova iz nekog pravnog odnosa.

Svaka država ugovornica pridržava sebi slobodu da ograniči gore navedenu obvezu na ugovore, koji se po njenom nacionalnom pravu smatraju trgovackima. Država ugovornica, koja se posluži tim pravom, obavijestit će o tome Generalnog tajnika Društva naroda radi saopćenja drugim državama ugovornicama.

2. - Arbitražni postupak, uključujući i ustanovljenje arbitražnog suda, određuje se voljom stranaka i zakonom zemlje, na čijem se području održava arbitraža.

Države ugovornice obvezuju se, da će olakšavati radnje postupka, koje treba da se izvrše na njihovu području, prema odredbama, kojima se po njihova zakonodavstvu uredjuje arbitražni postupak na temelju sporazuma.

3. - Svaka država ugovornica preuzima obvezu, da osigura izvršenje, od strane svojih organa i prema odredbama svog nacionalnog zakona, arbitražnih odluka donijetih na njemu području na osnovi prethodnih članaka.

4. - Ako se pred sudove država ugovornica iznese spor iz ugovora zaključenih izmedju osoba navedenih u čl. prvom, i koji sadržava kompromis ili kompromisnu klauzulu, koji su na osnovi spomenutog članka valjani i mogu se primijeniti, oni će uputiti interesente na zahtjev jednog od njih, da iznesu spor na sudjenje arbitrima.

To upućivanje nije obvezno što se tuče nadležnosti sudova u slučaju, kad su iz kojeg bilo razloga kompromis, kompromisna klauzula ili arbitraža izgubili snagu ili ostali bez djelovanja.

5. - Ovaj Protokol, koji će ostati otvoren za potpisivanje svim državama, ima se ratificirati. Instrumenti ratifikacije položit' će se što je prije moguće kod Generalnog tajnika Društva naroda, koji će notifikaciju o polaganju dostaviti svim državama potpisnicama.

6. - Ovaj Protokol stupa na snagu čim budu položena dva instrumenta ratifikacije. Poslije toga će ovaj Protokol stupiti na snagu za svaku državu ugovornicu mjesec dana nakon notifikacije, koju izvrši Generalni tajnik Društva naroda o polaganju njenog instrumenta ratifikacije.

7. - Ovaj Protokol može otkazati svaka država ugovornica, s tim da obavijest godinu dana unaprijed. Otkaz će se izvršiti notifikacijom Generalnom tajniku Društva naroda. Ovaj će odmah dostaviti svim drugim državama potpisnicama primjerke te notifikacije s naznakom dana primitka. Otkaz će djelovati godinu dana poslije izvršene notifikacije Generalnom tajniku. On će vrijediti samo za državu ugovornicu, koja ga je notificirala.

8. - Države ugovornice mogu izjaviti, da se njihov prihvat ovog Protokola ne proteže na sva ili na dio ovdje navedenih područja, i to: kolonije, prekomorske posjede ili područja, protektorate ili područja nad kojima one vrše mandat.

Te će države ubuduće moći da pristupe Protokolu posebno za bilo koje tako izuzeto područje. O pristupima će se što je prije moguće obavijestiti Generalni tajnik Društva naroda, koji će o tome dostaviti notifikaciju svim državama potpisnicama, i ti će pristupi djelovati mjesec dana poslije notifikacije, koju o njima Generalni tajnik dostavi svim državama potpisnicama.

Države ugovornice mogu također otkazati ovaj Protokol posebno za bilo koje od gore navedenih područja. Čl. 7 se primjenjuje na taj otkaz.

Generalni tajnik dostavit će svim državama ugovornica po jedan ovjeren prijepis ovog Protokola.

Sačinjeno u Ženevi, 24. septembra tisuću devetstotdvadeset treće godine u jednom jedinom primjerku, kojega su engleski i francuski tekst podjednako vjerodostojni, i koji će biti pohranjen u arhivu Društva naroda.

Konvencija za izvršenje stranih arbitražnih odluka
potpisana u Ženevi 26.IX.1927.

Čl. prvi. - Na područjima koje od Visokih strana ugovornica, na koje se primjenjuje ova Konvencija, priznat će se valjanost arbitražne odluke donijeta po kompromisu ili kompromisnoj klauzuli navedenim u Protokolu o arbitražnim klauzulam, koji je otvoren u Ženevi od 24. septembra 1923., i izvršenje te odluke dozvolit će se prema pravilima postupka, koja vrijede na području, za koje se na odluku netko pozvao, ako je ta odluka donijeta na području jedne od Visokih strana ugovornica, na koju se primjenjuje ova Konvencija, i izmedju osoba, koje su podložne sudbenosti jedne od Visokih strana ugovornica.

Da bi se postiglo to priznanje ili to izvršenje, bit će potrebno osim toga:

a/ da je odluka donijeta na temelju kompromisa ili kompromisne klauzule valjanih prema zakonodavstvu, koje se na njih primjenjuje;

b/ da se po zakonu zemlje, u kojoj se na odluku netko poziva, predmet odluke može rješiti arbitražom;

c/ da je odluku izrekao arbitražni sud predvidjen u kompromisu ili u kompromisnoj klauzuli ili ustaljen prema sporazumu stranaka i pravnim pravilima, koja vrijede za arbitražni postupak;

d/ da je odluka postala konačna u zemlji, u kojoj je donijeta, s tim da se neće smatrati takvom, ako se protiv nje može podnijeti prigovor, priziv (žalba apelacionom sudu - Ur.) ili revizija (žalba kasacionom sudu - Ur.) - u zemljama, u kojima ti postupci postoje - ili ako se dokaže, da je u toku postupak za osporavanje valjanosti odluke;

e/ da priznanje ili izvršenje odluke nije protivno javnom poretku ili načelima javnog prava zemlje, u kojoj se na nju netko pozvao.

Čl. 2. - Čak i ako su ispunjeni uvjeti predvidjeni u čl. 1., priznanje i izvršenje odluke moraju se odbiti, ako sudac utvrdi:

a/ da je odluka poništена u zemlji, u kojoj je bila donijeta;

b/ da stranka, protiv koje se netko pozvao na odluku, nije imala znanja o arbitražnom postupku u vrijeme, kad je to trebalo, tako da bi mogla da upotrebi svoja sredstva, ili, ako je bila nesposobna, da u postupku nije bila valjano zastupana;

c/ da se odluka ne odnosi na spor naveden u kompromisu ili koji pada pod odredbe kompromisne klauzule, ili da sadržava odredbe, koje prelaze uvjete kompromisa ili kompromisne klauzule.

Ako odluka nije riješila sva pitanja podnijeta arbitražnom sudu, nadležni organ zemlje, u kojoj se traži priznanje ili izvršenje te odluke, može, ako smatra potrebnim, odgoditi to priznanje ili izvršenje ili ga učiniti zavisnim od garancije, koju taj organ odredi.

Čl. 3. - Ako stranka, protiv koje je donijeta odluka, zasvjeđoči, da po pravnim pravilima, koji se primjenjuju na arbitražni postupak, postoji neki drugi razlog, a ne onaj predviđen u čl. 1, a/ i c/ i u čl. 2, b/ i c/, koji joj dopušta da ospori valjanost odluke, sudac može, ako smatra shodnim, odbiti priznanje ili izvršenje ili ih suspendirati, dajući stranci primjereno rok za dobivanje izreke o poništenju od strane nadležnog suda.

Čl. 4. - Stranka, koja se poziva na odluku ili traži njeno izvršenje, treba napose da podneše:

1/ izvornik odluke ili prijepis, koji prema zakonodavstvu zemlje, u kojoj je odluka izdana, ispunjava potrebne uvjete za njenu vjerodostojnost;

2/ isprave i obavještenja, kojima se zasvjeđočuje, da je odluka u zemlji, u kojoj je donijeta, postala konačna u smislu odredjenom u čl. 1. d/;

3/ ako je potrebno, isprave i obavještenja, kojima se zasvjeđočuje, da su ispunjeni uvjeti predviđeni u čl. 1, st. 1 i st. 2, a/ i c/.

Može se zahtijevati prijevod odluke i drugih isprava spomenutih u ovom članku na službeni jezik zemlje, u kojoj se na odluku netko pozvao. Taj prijevod mora biti ovjeren od strane diplomatskog ili konzularnog predstavnika zemlje, čiji je državljanin stranka, koja se poziva na odluku, ili od strane zakletog prevodioca zemlje, u kojoj se na odluku netko pozvao.

Čl. 5. - Odredbe prethodnih članaka ne lišavaju nijednu interesiranu stranku prava, da se pozove na arbitražnu odluku na način i u mjeri, koju dopuštaju zakonodavstvo ili ugovori zemlje, u kojoj se na tu odluku netko pozvao.

Čl. 6. - Ova se konvencija primjenjuje samo na arbitražne odluke donijete poslije stavljanja na snagu Protokola o arbitražnim klauzulama, otvorenog u Ženevi od 24. septembra 1923.

Čl. 7. - Ova Konvencija, koja ostaje otvorena za potpisivanje svim potpisnicima Protokola od 1923. o arbitražnim klauzulama, ima se ratificirati.

Ona se može ratificirati samo u ime onih država članica Društva naroda i država nečlanica, u kojima je Protokol od 1923. bio ratificiran.

Instrumenti ratifikacije imaju se položiti što je prije moguće kod Generalnog tajnika Društva naroda, koji će o polaganju dostaviti notifikaciju svim potpisnicima.

Čl. 8. - Ova Konvencija stupa na snagu tri mjeseca nakon njene ratifikacije uime dvije Visoke strane ugovornice. Po-slije će ona stupiti na snagu za svaku Visoku stranu ugovornicu tri mjeseca nakon polaganja njenog instrumenta ratifikacije kod Generalnog tajnika Društva naroda.

Čl. 9. - Ova se Konvencija može otkazati uime svake države članice Društva naroda ili svake države nečlanice. O otkazu će se podnijeti pismena notifikacija Generalnom tajniku Društva naroda, koji će odmah dostaviti po jedan ovjeren prijepis notifikacije svim ostalim stranama ugovornicama,

obavijestio ih o danu primitka notifikacije.

Otkaz će djelovati samo za Visoku stranu ugovornicu, koja ga je notificirala, i to godinu dana od dana, kad je tu notifikaciju primio Generalni tajnik Društva naroda.

Otkaz Protokola o arbitražnim klauzulama povlači punopravni otkaz ove Konvencije.

Čl. 10. - Djelovanje ove Konvencije ne proteže se punopravno na kolonije, protektorate ili područja pod suzerenošću ili mandatom neke Visoke strane ugovornice.

Protezanje na jednu ili više tih kolonija, područja ili protektorata, na koje se primjenjuje Protokol o arbitražnim klauzulama otvoren u Ženevi od 24. septembra 1923., može se izvršiti u svako vrijeme deklaracijom, koju uputi neka Visoka strana ugovornica Generalnom tajniku Društva naroda.

Djelovanje té izjave nastaje tri mjeseca nakon njenog polaganja.

Visoke strane ugovornice mogu u svako vrijeme otkazati Konvenciju za sve ili neke gore navedene kolonije, protektorate ili područja. Čl. 9 primjenjuje se na taj otkaz.

Čl. 11. - Generalni tajnik Društva naroda dostavit će po jedan ovjeren prijepis ove Konvencije svakoj državi članici Društva naroda i svakoj državi nečlanici, potpisnici spomenute Konvencije.

U potvrdu čega su spomenuti punomoćnici potpisali ovu Konvenciju.

Sačinjeno u Ženevi, dvadesetšestog septembra tisućudeveststodvadesetsedme godine, u jednom jedinom primjerku, kojega su engleski i francuski tekst podjednako vjerodostojni, i koji će biti pohranjen u arhivu Društva naroda.

Priзнанje i izvršenje stranih arbitražnih odluka

Tekst konvencije prihvaćene na Konferenciji Ujedinjenih naroda u New Yorku, 10. VI. 1958. /

Čl. I - 1. Ova će se Konvencija primjenjivati na priznanje i izvršenje arbitražnih odluka donijetih na području druge države, / Za Konvenciju glasalo je 35 država, protiv nje nije nijedna, a uz držale su se Guatemaša, Norveška, Sjedinjene Države i Jugoslavija. / Prijevod je izvršen po engleskom tekstu, ali su uzete u obzir neke formulacije iz francuskog teksta.

a ne one, u kojoj se traži priznanje i izvršenje takvih odluka, i koje su nastale iz sporova izmedju fizičkih ili pravnih osoba. Primjenjivat će se takodjer na arbitražne odluke, koje se ne smatraju domaćim odlukama u državi, u kojoj se traži njihovo priznanje i izvršenje.

2. Izraz "arbitražne odluke" obuhvaća ne samo odluke, koje su donijeli arbitri imenovani za svaki pojedini slučaj, već i odluke stalnih arbitražnih tijela, kojima su se stranke podvrgle.

3. Kod potpisa, ratifikacije ili pristupanja ovoj Konvenciji ili kod notifikacije protezanja u smislu njezinog čl. X. svaka država može izjaviti na osnovi reciprociteta, da će ona primjenjivati Konvenciju na priznanje i izvršenje samo onih odluka, koje su donijete na području druge države ugovornice. Ona može takodjer izjaviti, da će ona primjenjivati Konvenciju samo na sporove iz pravnih odnosa, bili oni ugovorni ili ne, koji se smatraju trgovackima po nacionalnom pravu države, koja daje takvu izjavu.

Čl. II - 1. Svaka država ugovornica priznat će pismen sporazum, kojim se stranke obvezuju, da će podnijeti arbitraži sve ili neke sporove, koji su nastali ili mogu nastati izmedju njih u vezi s određenim pravnim odnosom, bio on ugovoran ili ne, a tiču se predmeta, za koje je prikladno rješenjem putem arbitraže.

2. Izraz "pismen sporazum" obuhvaća arbitražnu klauzulu u ugovoru ili sporazumu o arbitraži, koji su potpisani od stranaka ili sadržani u izmjeni pisama ili brozojava.

3. Kad se pred sud države ugovornice iznese spor o stvari, o kojoj su stranke sklopile sporazum u smislu ovog članka, on će uputiti stranke, na zahtjev jedne od njih, na arbitražu, ukoliko ne nadje, da je rečeni sporazum ništav i nevalidan, bez učinka ili neprimjenljiv.

Čl. III - Svaka država ugovornica priznat će arbitražne odluke obvezatnim i izvršit će ih u skladu s pravilima postupka koja vrijede na području, u kome se netko poziva na odluku, pod uvjetima navedenim u sljedećim člancima. Za priznanje i izvršenje arbitražnih odluka, za koje vrijedi ova Konvencija, ne će se nametati bitno teži uvjeti ili veći troškovi, nego što se nameće za priznanje i izvršenje domaćih arbitražnih odluka.

Čl. IV. - 1. Da bi isposlovala priznanje i izvršenje spomenuto u prethodnom članku, stranka, koja traži priznanje i izvršenje, podnijet će u isto vrijeme sa zahtjevom:

a/ valjano autentificiranu izvornu odluku ili valjano ovjeren njezin prijepis;

b/ izvorni sporazum spomenut u čl. II. ili valjano ovjeren njegov prijepis.

2. Ako rečena odluka ili rečeni sporazum nisu sastavljeni na službenom jeziku zemlje, u kojoj se netko na njih poziva, stranka, koja traži priznanje i izvršenje odluke, mora podnijeti prijevod tih isprava na taj jezik. Prijevod mora biti ovjeren od službenog ili zakletog prevodioca ili od diplomat-skog ili konzularnog predstavnika.

Čl. V. - Priznanje i izvršenje odluke može se odbiti na zahtjev stranke, protiv koje je ono zatraženo, ako ta stranka podnese nadležnom organu, od koga se traži priznanje i izvršenje, dokaz:

a/ da su stranke iz sporazuma spomenutog u čl. 2 na temelju prava, koje se ima na njih primijeniti, bile iz ma kojeg razloga nesposobne, ili da taj sporazum nije valjan po pravu, kojemu su stranke podvrgle svoj sporazum, odnosno ako ništa ne upućuje na takvo podvrgavanje, po pravu zemlje, u kojoj je odluka donijeta;

b/ da stranka, protiv koje se traži primjena odluke, nije bila propisno obaviještena o imenovanju arbitra ili o arbitražnom postupku, ili da inače nije mogla da iznosi svoje navode; ili

c/ da se odluka odnosi na spor, koji u uvjetima, pod kojima su se stranke podvrgle arbitraži, nije predviđen ni obuhvaćen ili koji sadržava odluke o predmetima izvan granica tog podvrgavanja, no s tim da se, ukoliko se odredbe o predmetima podvrgnutim arbitraži mogu odijeliti od odredaba koje joj nisu podvrgnute, može priznati i izvršiti dio odluke, koji sadržava odredbe o predmetima podvrgnutim arbitraži; ili

d/ da sastav arbitražnog organa ili arbitražni postupak nisu bili u skladu sa sporazumom stranaka, ili, ako takvog sporazuma nema, da nisu bili u skladu sa zakonom zemlje, u kojoj se arbitraža održavala; ili

e/ da odluka još nije postala obvezatnom za stranke, ili da je poništена ili suspendirana od strane nadležnog organa zemlje, u kojoj ili po čijem je pravu odluka donijeta.

2. Priznanje ili izvršenje arbitražne odluke može se odbiti i u slučaju, kad nadležni organ zemlje, u kojoj se traži priznanje i izvršenje, nadje:

- a/ da se predmet arbitraže ne može rješavati putem arbitraže po pravu te zemlje; ili
- b/ da bi priznanje ili izvršenje bilo protivno javnom poretku te zemlje.

Čl. VI. - Ako se nadležnom organu navedenom u čl. V. st. 1 e/podnese zahtjev za poništenje ili suspendiranje odluke, organ od kojega se traži primjena odluke može, ako to smatra shodnim, odgoditi rješenje o izvršenju odluke i može također, na zahtjev stranke koja traži izvršenje odluke, naložiti protivnoj stranci, da dade primjerenu sigurnost.

Čl. VII. - 1. Odredbe ove Konvencije ne diraju u valjanost višestranih ili dvostranih sporazuma o priznanju i izvršenju arbitražnih odluka, koje su sklopile Države ugovornice, i ne lišavaju bilo koju interesiranu stranku bilo kojeg prava, da se pozove na arbitražnu odluku na način i u opsegu, što ga dopuštaju pravo ili ugovori zemlje, u kojoj se traži primjena.

2. Ženevski protokol od 1923. i Ženevska konvencija o izvršenju stranih arbitražnih odluka od 1927. prestati će da djeluju izmedju Država ugovornica, kada i do opsega do kojeg ova Konvencija postane za njih obvezatnom.

Čl. VIII.-1. Ova Konvencija bit će otvorena za potpisivanje do 31. decembra 1958. svakomu članu Ujedinjenih naroda i svakoj drugoj državi, koja je član ili koja ubuduće postane član bilo koje specijalizirane agencije Ujedinjenih naroda, ili koja je član ili koja ubuduće postane član Statuta Medjunarodnog suda, ili svakoj drugoj državi, kojoj je Opća skupština Ujedinjenih naroda uputila poziv.

2. Ova će se Konvencija ratificirati i instrumenat ratifikacije položiti kod Generalnog tajnika Ujedinjenih naroda.

Čl. IX. - 1. Ova će Konvencija biti otvorena za pristupanje svim državama navedenim u čl. VIII.

2. Prijstupanje će se izvršiti polaganjem instrumenata pristupa kod Generalnog tajnika Ujedinjenih naroda.

Čl. X. - 1. Svaka država može u času potpisa, ratifikacije ili pristupanja izjaviti, da će se ova Konvencija protezati na sva

ili na bilo koja područja, za medjunarodne odnose kojih je ona odgovorna. Takva će izjava djelovati, kad Konvencija stupi na snagu za odnosnu državu.

2. 2. Ubuduće će se svako takvo protezanje djelovanja izvršiti notifikacijom upravljenom Generalnom tajniku Ujedinjenih naroda, i djelovat će od devedesetog dana nakon dana, kad je tu notifikaciju primio Generalni tajnik Ujedinjenih naroda, ili od dana stupanja na snagu Konvencije za odnosnu državu, prema tome, koji je od tih dana kasniji.

3. Što se tiče područja, na koje ova Konvencija nije bila protegnuta u času potpisa, ratifikacije ili pristupa-nja, svaka zainteresirana država razmotrit će mogućnost poduzimanja nužnih koraka radi proširenja primjene ove Konvencije na takva područja, pod uvjetom da to odobre vlade takvih područja, ako je to potrebno iz ustavnih razloga.

Čl. XI. - 1. Za savezne ili nejedinstvene države vrijedit će ove odredbe:

- a/ što se tiče onih članaka ove Konvencije, koji padaju pod zakonodavnu nadležnost saveznih organa, obveze savezne vlade bit će jednake kao i obveze država ugovornica, koje nisu savezne države;
- b/ što se tiče članaka ove Konvencije, koji padaju pod zakonodavnu nadležnost sastavnih država saveza ili pokrajina, koje po ustavnom sistemu saveza nisu obvezane da poduzmu zakonodavne mјere, Savezna će vlasta što prije staviti do znanja takve članke uz povoljnu preporuku nadležnim organima sastavnih država ili pokrajina;
- c/ savezna država, koja je stranka ove Konvencije, dostaviti će na zahtjev bilo koje druge države ugovornice putem Generalnog tajnika Ujedinjenih naroda prikaz prava i prakse saveza i njegovih sastavnih jedinica što se tiče bilo koje pojedinačne odredbe ove Konvencije, naznačujući način, na koji je ta odredba stupila u djelovanje zakonodavnim ili drugim aktom.

Čl. XII. - 1. Ova će Konvencija stupiti na snagu devedesetog dana nakon dana, kad je položen treći instrument ratifikacije ili pristupanja.

2. Za svaku državu, koja ratificira ovu Konvenciju

ili joj pristupi poslije polaganja trećeg instrumenta ratifikacije ili pristupanja, ova će Konvencija stupiti na snagu desetog dana po što takva država položi instrumenat ratifikacije ili pristupanja.

Čl. XIII. - 1. Svaka Država ugovornica može otkazati ovu Konvenciju pismenom notifikacijom Generalnom tajniku Ujedinjenih naroda. Otkaz će djelovati godinu dana nakon dana, kojega je Generalni tajnik primio notifikaciju.

2. Svaka država, koja je dala izjavu ili izvršila notifikaciju po čl. X, može ugoduće u svako doba notifikacijom kod Generalnog tajnika Ujedinjenih naroda izjaviti, da će ova Konvencija prestati da se proteže na odnosno područje jednu godinu nakon dana, kojega je Generalni tajnik primio notifikaciju.

3. Ova će se konvencija i dalje primjenjivati na arbitražne odluke, za koje je pokrenut postupak priznanja ili izvršenja prije nego što je otkaz počeo.

Čl. XIV. - Država ugovornica ne će se moći pozivati na ovu Konvenciju prema drugim državama ugovornicama u opsegu većem nego što je ona sama vezana Konvencijom.

Čl. XV. - Generalni tajnik Ujedinjenih naroda notificirat će državama predviđenim u čl. VIII slijedeće:

- a/ potpis i ratifikacije u skladu sa čl. VIII;
- b/ pristupanje u skladu sa čl. IX;
- c/ izjave i notifikacije po čl. I, X i XI;
- d/ dan, kada ova Konvencija stupa na snagu u skladu sa čl. XII;
- e/ otkaze i notifikacije u skladu sa čl. XIII.

Čl. XVI. - 1. Ova će se Konvencija, koje je kineski, engleski, francuski, ruski i španjolski tekst jednako vjerodostojan, položiti u arhiv Ujedinjenih naroda.

2. Generalni tajnik Ujedinjenih naroda predat će ovjeren prijepis ove Konvencije državama spomenutim u čl. VIII.